

Шко крінъ благодіханій въ пустыні про-
це вълъ єсі, Преподобне Мелодіє, молитвами вдъ-
ніемъ и пощеніемъ душу твою оукрашала, и на
землі равноангельно пожиже, и нынѣ со ангелы
свѣтло созерцаша свѣта невечерна и міромъ
владычествующа.

О ангелъ славы Дориносимъ молащася тѣ-
вѣ въ пустыні, Константине, възджею въ цар-
ствуюши градъ возвращенъ быль єсі, и саномъ
священнічества оукрашенъ, да путь спасенїя
человѣкомъ будеши, свѣтомъ оученіемъ просвещала
и безкрбнѹю жертву от всѣхъ приносѧ свѣту
невечернемъ и міромъ владычествующъ.

Слово:

Шко кладезь премудрости неизчерпаемой
и вілъ єсі, Богоносе Константине, егда въ Сара-
цины на препрѣкніе хулівихъ Пресватѹ Троицѹ
ш царя посланъ быль єсі: не возможоша бо муд-
рыми водами зловученїя потопити та, свѣтомъ
невечернимъ свіше фарлемаго.

И нынѣ: Богорадиченъ:

Шко дре во неплодное сїй, како не оужасаю-
ся грозного посвѣченія, от скорб